

629

Besluit van 4 augustus 1994, houdende regels in verband met mobiele telecommunicatie volgens het systeem GSM (Besluit mobiele telecommunicatie GSM)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 30 mei 1994, nr. 94/13082/HP Hoofddirectie Telecommunicatie en Post;

Gelet op de artikelen 4, 13a, 13b, 13g, 13h, 13i, 13k, 13r, 13s, 13w en 41 van de Wet op de telecommunicatievoorzieningen;

De Raad van State gehoord (advies van 27 juni 1994, nr. W09.94.0335);
Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 26 juli 1994, nr. 94/17845/HP, Hoofddirectie Telecommunicatie en Post;

Hebben goedgevonden en verstaan:

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. de wet: de Wet op de telecommunicatievoorzieningen;
- b. de houder van de concessie: de rechtspersoon, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de wet;
- c. aanvraag: een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 13a, eerste lid, van de wet;
- d. GSM: het systeem voor openbare paneuropese digitale cellulaire mobiele communicatie te land, zoals omschreven in de bijlage bij aanbeveling nr. 87/371/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 juni 1987, inzake de gecoördineerde invoering van openbare paneuropese digitale cellulaire mobiele communicatie te land in de Gemeenschap (PbEG L 196);
- e. gebruiker: degene die rechtstreeks met de houder van een vergunning of met een van zijn dienstverleners een overeenkomst is aangegaan met betrekking tot de levering van een GSM-dienst.

Artikel 2

Als technisch systeem, bedoeld in artikel 13a, eerste lid, van de wet wordt aangewezen GSM.

Artikel 3

Het aantal vergunningen, bedoeld in artikel 13b van de wet bedraagt voor GSM twee, waarvan een vergunning krachtens artikel 13i van de wet wordt verleend aan Koninklijke PTT Nederland N.V.

Artikel 4

Bij ministeriële regeling worden regels gesteld omtrent de indiening en behandeling van aanvragen om een vergunning en omtrent de inhoud van de aanvragen en de daarbij over te leggen gegevens.

Artikel 5

1. Onze Minister maakt binnen drie weken na de inwerkingtreding van dit besluit in de Staatscourant bekend wanneer de procedure voor het aanvragen van een vergunning zal beginnen.

2. Onze Minister stelt een tenderdocument op, waarin een overzicht wordt gegeven van de gestelde regels omtrent de indiening en behandeling van aanvragen om een vergunning en van de gestelde regels omtrent de inhoud van de aanvragen en de daarbij over te leggen gegevens. In het tenderdocument wordt voorts informatie gegeven over de aanvraagprocedure.

3. Binnen twee weken na het tijdstip waarop de in het eerste lid bedoelde bekendmaking in de Staatscourant is gepubliceerd, kan een ieder aan Onze Minister een verzoek doen om toezending van het tenderdocument. Het tenderdocument wordt uitsluitend verzonden aan degene die daarvoor een bedrag van f 500,- heeft betaald als tegemoetkoming in de kosten van de vervaardiging.

Artikel 6

1. Een aanvraag wordt slechts in behandeling genomen, indien

- a. de aanvrager het tenderdocument heeft aangevraagd,
- b. de aanvraag aan de bij de ministeriële regeling, bedoeld in artikel 4, gestelde regels voldoet, en
- c. van de aanvrager een bedrag van f 25 000,- is ontvangen als bijdrage in de kosten van de bemoeiingen met betrekking tot de tenderprocedure.

2. Onze Minister deelt de aanvrager mede of de aanvraag in behandeling wordt genomen.

Artikel 7

Onze Minister beslist op de aanvraag om een vergunning binnen dertig weken na de bekendmaking, bedoeld in artikel 5, eerste lid.

Artikel 8

1. De eisen, bedoeld in artikel 13h, derde lid, onderdeel c, van de wet zijn:

- a. de aanvrager mag niet in staat van faillissement verkeren,
- b. ten aanzien van de aanvrager mag geen surséance van betaling zijn aangevraagd,
- c. er mag geen beslag zijn gelegd op een of meer bedrijfsmiddelen van de aanvrager,
- d. de verhouding tussen het eigen vermogen en het vreemd vermogen van de aanvrager dient meer te bedragen dan 20%,
- e. de aanvrager kan aantonen dat hij beschikt of zal kunnen beschikken

over apparatuur en programmatuur voor de aanleg, instandhouding en exploitatie van telecommunicatie-infrastructuur volgens het GSM-systeem, en

f. de aanvrager kan aantonen dat hij beschikt over tenminste een jaar ervaring met de aanleg, instandhouding en exploitatie van cellulaire telecommunicatie-infrastructuur. Deze ervaring dient te zijn verworven in een of meer landen die zijn aangesloten bij de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling.

2. Het gestelde in het eerste lid, onderdeel d, geldt zo mogelijk over een periode van vijf voorafgaande jaren ten aanzien van een ieder die zich heeft verbonden de rechtspersoon als bedoeld in artikel 13h, derde lid, onderdeel a, van de wet, op te richten, met uitzondering van kredietinstellingen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, van de Wet toezicht kredietwezen 1992.

Artikel 9

Een vergunning voor GSM wordt verleend voor een periode van 15 jaren.

Artikel 10

In afwijking van de artikelen 5 en 9 geldt, indien een vergunning wordt verleend na een voorafgaande intrekking op grond van artikel 13v van de wet, dat:

a. Onze Minister binnen drie weken na de intrekking van de vergunning in de Staatscourant bekend maakt op welk tijdstip de procedure voor het aanvragen van een vergunning zal beginnen, en

b. de door Onze Minister te verlenen vergunning wordt verleend voor een periode die uiterlijk eindigt op het tijdstip waarop de geldigheidsduur van de ingetrokken vergunning geëindigd zou zijn.

§ 3. Verlenging van de vergunning

Artikel 11

1. Uiterlijk drie jaar voor het tijdstip waarop de periode waarvoor de vergunningen voor GSM zijn verleend, is verstreken, maakt Onze Minister zijn voornemen met betrekking tot de verlengbaarheid van de vergunningen bekend. Indien zijn voornemen strekt tot verlengbaarheid, geeft hij daarbij tevens aan onder welke voorschriften en beperkingen en volgens welke procedure naar zijn voorlopig oordeel tot verlenging kan worden overgegaan.

2. Onze Minister geeft belanghebbenden de gelegenheid om binnen een maand hun zienswijze met betrekking tot het voornemen te geven.

3. Na afloop van de periode, bedoeld in het tweede lid, neemt Onze Minister binnen drie maanden een besluit over de verlengbaarheid van de vergunning, de aan de verlenging te verbinden voorschriften en beperkingen en de te volgen procedure. Hij maakt dit besluit in de Staatscourant bekend en stelt de houders van een vergunning in kennis van zijn besluit.

4. De houders van een vergunning delen binnen twee maanden na de kennisgeving, bedoeld in het derde lid, aan Onze Minister mede of zij in aanmerking willen komen voor verlenging van hun vergunning. Indien zij daarvoor in aanmerking willen komen wordt de vergunning verlengd. Van deze verlenging wordt mededeling gedaan in de Staatscourant.

5. Indien een houder van een vergunning geen verlenging van de vergunning wenst, maakt Onze Minister dit in de Staatscourant bekend binnen twee weken na het tijdstip waarop de houder van een vergunning heeft meegedeeld dat hij niet voor verlenging in aanmerking wil komen.

Binnen tien weken na het in de eerste volzin bedoelde tijdstip worden bij ministeriële regeling regels gesteld omtrent de indiening en behandeling van aanvragen om een vergunning door anderen dan de houder van een vergunning en omtrent de inhoud van deze aanvragen en de daarbij over te leggen gegevens.

6. De verlenging van een vergunning, bedoeld in het vijfde lid, vindt niet later plaats dan een jaar voor het tijdstip waarop de periode waarvoor de lopende vergunning is verleend, is verstreken.

7. De verlenging dan wel de verlening van een vergunning zal slechts éénmaal voor een periode van vijf jaren geschieden.

8. Met betrekking tot de verlenging van een vergunning is artikel 12 van overeenkomstige toepassing.

§ 4. Kosten verbonden aan verlening van een vergunning

Artikel 12

Tot verlening van een vergunning wordt niet overgegaan dan nadat door de degene aan wie een vergunning zal worden verleend, een bij ministeriële regeling vast te stellen bedrag is betaald in verband met de kosten van de bemoeiingen met betrekking tot de vergunningverlening.

§ 5. Verplichtingen van de houder van een vergunning

Artikel 13

1. De houder van een vergunning draagt er zorg voor dat zijn telecommunicatie-infrastructuur:

a. van voldoende capaciteit is om het verkeer van, naar en tussen zijn gebruikers af te wikkelen en tenminste van de door hem in de aanvraag opgegeven capaciteit is,

b. beantwoordt aan de door internationale organisaties vastgestelde normen, standaarden en specificaties, onder meer voor wat betreft de voor GSM gestelde kwaliteitseisen, zoals deze onder andere zijn vastgesteld door het Europese Telecommunicatie Standaardisatie Instituut of door de Internationale Telecommunicatie Unie en tenminste van de door hem in de aanvraag opgegeven kwaliteit is,

c. vanaf een door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie en Onze Minister van Binnenlandse Zaken te bepalen tijdstip aftapbaar is,

d. geschikt is om daarover tenminste de diensten te verrichten die hem bij vergunning zijn opgelegd,

e. geschikt is om daarover door dienstaanbieders als bedoeld in artikel 13s van de wet alle diensten aan te bieden, die deze dienstaanbieders willen aanbieden,

f. beveiligd is tegen ongeoorloofd gebruik door derden, en

g. kan samenwerken met toegelaten randapparatuur.

2. Onze Minister geeft na overleg met Onze Minister van Justitie en Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan de houder van een vergunning voorschriften ten aanzien van de door deze te nemen organisatorische en personele maatregelen en te treffen voorzieningen met betrekking tot de aftapbaarheid van de telecommunicatie-infrastructuur.

Artikel 14

De houder van een vergunning is verplicht een geschillencommissie in te stellen voor geschillen over de toepassing en de uitleg van algemene voorwaarden ten behoeve van diegenen die uitsluitend of hoofdzakelijk anders dan in de uitoefening van een beroep of bedrijf handelend,

rechtstreeks met hem een overeenkomst hebben gesloten met betrekking tot de levering van de hem bij vergunning opgelegde GSM-diensten.

Artikel 15

1. De houder van een vergunning is verplicht:
 - a. tenminste de hem bij vergunning opgelegde diensten aan te bieden, en
 - b. de diensten te verrichten in overeenstemming met de door internationale organisaties vastgestelde normen, standaarden, specificaties, en de voor GSM gestelde kwaliteitseisen.
2. De houder van vergunning is tevens verplicht:
 - a. te garanderen dat aan eenieder via één informatienummer inlichtingen worden verstrekt over het nummer van zijn gebruikers, tenzij het een geheim nummer betreft,
 - b. te garanderen dat zijn gebruikers toegang hebben tot de nummerinformatiediensten van de telecommunicatie-infrastructuren waarmee zijn telecommunicatie-infrastructuur gekoppeld is en te garanderen dat diegenen die gebruik maken van de gekoppelde telecommunicatie-infrastructuren toegang hebben tot zijn nummerinformatiedienst, en
 - c. er voor te zorgen dat zijn gebruikers door het kiezen van een alarmnummer kunnen communiceren met een nooddienst die werkzaam is in de regio waarin de gebruiker zich bevindt op het tijdstip waarop hij het alarmnummer kiest.

Artikel 16

1. De houder van een vergunning is verplicht het lidmaatschap van door Onze Minister aan te wijzen internationale organisaties aan te vragen.
2. Indien het lidmaatschap verkregen is, is de houder van een vergunning verplicht de besluiten die door deze organisaties zijn genomen na te leven en medewerking te verlenen aan standaardisatie-werkzaamheden voor zover betrekking hebbend op het GSM-systeem.

Artikel 17

1. De houder van een vergunning draagt er zorg voor dat met betrekking tot de telecommunicatie-infrastructuur en de diensten de wettelijke voorschriften met betrekking tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in acht worden genomen. Tevens is hij, indien dat voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer noodzakelijk blijkt, verplicht verdergaande waarborgen te stellen met betrekking tot het verzorgen en beheren van informatie.
2. De houder van een vergunning draagt er zorg voor dat met betrekking tot de diensten het telefoon- en telegraafgeheim, bedoeld in artikel 13, tweede lid, van de Grondwet wordt nageleefd.
3. De houder van een vergunning is verplicht in de arbeidsvoorwaarden voor zijn personeel bepalingen op te nemen ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer van diegenen die gebruik maken van zijn telecommunicatie-infrastructuur. Voor zover derden betrokken zijn bij de uitvoering van activiteiten met betrekking tot de telecommunicatie-infrastructuur en de diensten, dient de houder van een vergunning er voor zorg te dragen dat ten aanzien van die derden en hun personeel overeenkomstige bepalingen worden gesteld.

Artikel 18

De houder van een vergunning is verplicht de tarieven voor de door hem te verrichten diensten bekend te maken. Hij stelt op verzoek een tarievenblad aan een ieder beschikbaar.

Artikel 19

1. De houder van een vergunning is verplicht de in artikel 13s, eerste lid, van de wet bedoelde voorzieningen te verstrekken in de aantallen en van een zodanige kwaliteit en capaciteit als de dienstaanbieders verzoeken.

2. De houder van een vergunning is niet verplicht te voldoen aan verzoeken van dienstaanbieders om voorzieningen ter beschikking te stellen indien door het voldoen aan een dergelijk verzoek de navolgende wezenlijke vereisten onvoldoende gewaarborgd zijn:

- a. de veiligheid van het functioneren van de telecommunicatie-infrastructuur,
 - b. het behoud van de integriteit van de telecommunicatie-infrastructuur,
 - c. de interoperabiliteit van diensten, in gerechtvaardigde gevallen,
 - d. de bescherming van gegevens, in passende gevallen,
 - e. de veiligheid van diegenen die gebruik maken van zijn telecommunicatie-infrastructuur,
 - f. de veiligheid van het personeel van de houder van een vergunning, en
 - g. de eisen die aan de telecommunicatie-infrastructuur zijn gesteld op het gebied van elektromagnetische compatibiliteit,
 - h. de bescherming van de telecommunicatie-infrastructuur tegen schade,
 - i. een doelmatig gebruik van frequenties, in voorkomende gevallen,
 - j. samenwerking van toegelaten randapparatuur die bestemd is voor aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur waarvoor vergunning is verleend, met die telecommunicatie-infrastructuur, of
 - k. onderlinge samenwerking van toegelaten randapparatuur die bestemd is voor aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur waarvoor vergunning is verleend.
3. Aan een verzoek als bedoeld in het eerste lid, hoeft de houder van een vergunning eveneens niet te voldoen, indien dat van hem niet geveerd kan worden, omdat als gevolg van de door hem te treffen voorzieningen ter voldoening aan het verzoek de continuïteit van zijn bedrijfsvoering ernstig in gevaar wordt gebracht.
4. Aan een verzoek als bedoeld in het eerste lid, dient de houder van een vergunning niet te voldoen indien de dienstaanbieder zich tegenover hem niet verbindt medewerking te verlenen aan de uitvoering van een bevoegd gegeven bijzondere last tot het afluisteren of opnemen van telecommunicatie die over de telecommunicatie-infrastructuur wordt afgewikkeld.

Artikel 20

Bij ministeriële regeling wordt bepaald welke informatie de houder van een vergunning aan Onze Minister dient te verschaffen ten dienste van het toezicht op de uitvoering van de vergunning en de daaraan verbonden voorschriften en op de uitvoering van het bepaalde bij of krachtens wettelijk voorschrift. Daarbij wordt tevens bepaald op welke tijdstippen deze informatie dient te worden verschaft.

Artikel 21

Bij ministeriële regeling worden regels gesteld met betrekking tot het gebruik van radiofrequenties door de houder van een vergunning.

§ 6. Verplichtingen voor de houder van de concessie

Artikel 22

1. Voorzienen, bedoeld in artikel 4, vierde lid, van de wet zijn in ieder geval:

- a. lokaties waar de koppeling van de telecommunicatie-infrastructuur van de houder van de vergunning aan de geschakelde telecommunicatie-infrastructuur van de houder van de concessie kan plaatsvinden,
- b. koppelvlakken tussen de telecommunicatie-infrastructuur van de houder van de vergunning en de geschakelde telecommunicatie-infrastructuur van de houder van de concessie die voldoen aan de door de houder van een vergunning gevraagde capaciteit, kwaliteit en eigenschappen,
- c. een systeem waarmee het verkeer tussen de telecommunicatie-infrastructuur van de houder van een vergunning en de geschakelde telecommunicatie-infrastructuur van de houder van de concessie kan worden gemeten en verrekend.

2. De houder van de concessie stelt de in het eerste lid bedoelde voorzieningen en de vaste verbindingen ten behoeve van de koppeling als bedoeld in het eerste lid, aan de houder van een vergunning ter beschikking binnen vier weken nadat deze een verzoek daartoe aan de houder van de concessie heeft gedaan indien de gevraagde voorzieningen in vooraanleg reeds aanwezig zijn.

In geval de gevraagde voorzieningen niet in vooraanleg aanwezig zijn dient de houder van de concessie binnen vier weken aan de houder van een vergunning een bindende offerte te leveren waarin in ieder geval is opgenomen:

- a. een beschrijving van de te leveren voorzieningen, waarbij is uitgegaan van de door de houder van een vergunning gevraagde voorzieningen, en
- b. de prijs waarvoor en de termijn waarbinnen de gevraagde voorzieningen door de houder van de concessie geleverd zullen worden.

§ 7. Overige bepalingen

Artikel 23

Van een aanvraag tot verlening van toestemming als bedoeld in artikel 13r van de wet wordt mededeling gedaan in de Staatscourant. Onze Minister maakt daarbij tevens bekend dat hij voornemens is de toestemming te verlenen.

Artikel 24

Onverminderd het bepaalde in artikel 12, is de houder van een vergunning een bij ministeriële regeling vast te stellen bedrag verschuldigd in verband met het door Onze Minister uitgeoefende toezicht op de naleving door een houder van een vergunning van de bij of krachtens de wet gegeven regels, voorschriften en beperkingen.

Artikel 25

Bij ministeriële regeling kunnen nadere voorschriften worden gegeven met betrekking tot de wijze waarop de nummerblokken worden toegekend.

§ 8. Slotbepalingen

Artikel 26

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Artikel 27

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit mobiele telecommunicatie GSM.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 4 augustus 1994

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. E. Andriessen

Uitgegeven de vijftwintigste augustus 1994

De Minister van Justitie,
A. Kosto

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 september 1994, nr. 175

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Het onderhavige besluit dient ter uitvoering van een groot aantal bepalingen van de Wet op de telecommunicatievoorzieningen (WTV) zoals gewijzigd bij de Wet mobiele telecommunicatie.

De reikwijdte van dit besluit is in eerste instantie beperkt tot mobiele telecommunicatie volgens het GSM-systeem, het systeem voor openbare paneuropese digitale cellulaire mobiele communicatie te land, zoals omschreven in de bijlage bij aanbeveling nr. 87/371/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 juni 1987, inzake de gecoördineerde invoering van openbare paneuropese digitale cellulaire mobiele communicatie te land in de Gemeenschap (PbEG L 196). In een later stadium, nadat de vergunningen voor GSM zijn verleend, zal de reikwijdte van dit besluit worden verbreed tot de systemen ERMES en DCS 1800.

In dit besluit worden regels gegevens omtrent het aantal vergunningen dat voor GSM wordt verleend, en over de procedure volgens welke de aanvraag wordt gedaan.

Daarnaast is in dit besluit een aantal voorschriften opgenomen over de verplichtingen die aan de houders van een vergunning zullen worden opgelegd.

Ook aan de houder van de concessie worden als gevolg van het bepaalde in dit besluit verplichtingen opgelegd, die er voor moeten zorgen dat de houder van een vergunning, die voor bepaalde voorzieningen afhankelijk is van de houder van de concessie deze voorzieningen ook daadwerkelijk in de door hem gewenste vorm kan verkrijgen.

Tenslotte is in dit besluit de procedure met betrekking tot een eventuele verlenging van de GSM-vergunning geregeld.

ARTIKELEN

Artikel 2

In dit artikel wordt de reikwijdte van dit besluit beperkt tot GSM. Zoals al in het algemeen deel van deze nota van toelichting is aangegeven is het de bedoeling om, nadat de selectieprocedure voor GSM is afgerond dit besluit aan te passen in die zin dat de reikwijdte ervan zal worden uitgebreid tot de beide systemen ERMES en DCS 1800. Na de aanpassing in deze zin kan dan de daadwerkelijke vergunningverlening voor deze beide systemen plaatsvinden.

Artikel 3

In de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel mobiele telecommunicatie (Kamerstukken II, 1993/94, 23 444, nr. 3, blz. 20-23) is reeds uitvoerig ingegaan op de reden waarom het aantal vergunningen voor GSM tot twee beperkt blijft. Daarom wordt op deze plaats volstaan met een verwijzing naar bovenstaande passage.

Artikel 5

Alvorens een aanvraag om een vergunning kan worden gedaan moet de aanvrager het zogenaamde tenderdocument aanvragen aan de hand waarvan hij zijn aanvraag kan inrichten. Dit tenderdocument zal gedetailleerde informatie bevatten over de wijze waarop de aanvraag wordt

gedaan en over de gegevens die de aanvrager aan Onze Minister verstrekt teneinde het voor de minister mogelijk te maken voor het verlenen van een vergunning een keuze te maken uit de verschillende aanvragers. Op basis van deze door de aanvrager verstrekte gegevens zal Onze Minister beslissen aan wie de vergunning wordt verleend.

Aan de vervaardiging van dit tenderdocument zijn kosten verbonden die bij degenen die dit document opvragen zullen worden doorberekend.

Bedacht dient te worden dat het tenderdocument een weergave bevat van de inhoud van de ministeriële regeling die op grond van artikel 4 wordt gemaakt en die regels geeft over de aanvraagprocedure en de door de aanvrager te leveren gegevens. Het tenderdocument is voor zover het gaat om de inhoud van de aanvraag en de te verstrekken gegevens dus veel meer een «leeswijzer» dan een document met een juridische status. Voor de aan de aanvragers opgelegde verplichtingen in het kader van de aanvraagprocedure zal dus de eerdergenoemde ministeriële regeling bepalend zijn. Wel is het zo dat het tenderdocument in die zin een bepaalde juridische status heeft, dat de aanvraag niet in behandeling wordt genomen, als niet het tenderdocument is opgevraagd.

In de ministeriële regeling zal voorgeschreven worden welke informatie door de aanvragers om een vergunning verstrekt moet worden. De aanvrager zal zoveel mogelijk informatie dienen te verstrekken die het voor de minister mogelijk maakt de vergunning te verlenen aan de best gekwalificeerde aanvrager. Er zal onder andere informatie gevraagd worden over de kennis en ervaring die de aanvrager heeft met de aanleg, instandhouding en exploitatie van cellulaire telecommunicatie-infrastructuur. De aanvrager zal ook informatie moeten geven over zijn financiële positie en over de wijze waarop hij GSM-diensten denkt aan te bieden (marktstrategie). Voorts zal gevraagd worden aan te geven aan welke kwaliteitseisen de telecommunicatie-infrastructuur van de houder van een vergunning zal voldoen.

Artikel 6

In dit artikel worden ontvankelijkheidseisen geformuleerd, waaraan voldaan moet worden alvorens een aanvraag in behandeling kan worden genomen. Als eerste eis geldt dat de aanvrager een tenderdocument moet hebben aangevraagd. Van de toezending van het tenderdocument aan degenen die hierom hebben verzocht, zal een lijst worden gemaakt, zodat bij de indiening van een aanvraag te controleren is of een aanvrager een tenderdocument heeft aangevraagd. De reden waarom het aanvragen van het tenderdocument als ontvankelijkheidseis is opgenomen, is, dat het feit dat de aanvragers hun aanvraag op een in het tenderdocument aangegeven wijze inrichten, het de minister mogelijk maakt om de verschillende aanvragen onderling relatief eenvoudig en snel te vergelijken.

Vervolgens is als ontvankelijkheidseis voorgeschreven dat de aanvraag dient te voldoen aan de voorschriften die in de op artikel 4 berustende ministeriële regeling zijn opgenomen.

Tenslotte geldt als eis voor het in behandeling nemen van de aanvraag dat de aanvrager een bedrag van f 25 000,- heeft betaald. Dit bedrag vormt een tegemoetkoming in de kosten die het beoordelen van de aanvraag met zich meebrengt. Dit bedrag zal dan ook niet aan de aanvrager worden terugbetaald indien de aanvraag niet leidt tot toekenning van een vergunning.

Artikel 8

De in dit artikel opgesomde weigeringsgronden voor een vergunning beogen alle te waarborgen dat de vergunning niet wordt verleend aan een vergunninghouder waarvan de financiële positie niet solide is. Voorkomen moet worden dat na een zorgvuldige selectieprocedure een vergunning-

houder geselecteerd wordt waarvan te verwachten is dat hij als gevolg van financiële problemen niet in staat zal zijn op een effectieve wijze te concurreren met Koninklijke P.T.T. Nederland N.V. (K.P.N.) als eerste vergunninghouder voor GSM.

De in onderdeel d gestelde solvabiliteitseis geldt ingevolge het tweede lid, ten aanzien van elk van de in het consortium participerende partners, behalve voor de financiële instellingen, omdat een solvabiliteitsratio van 20% bij de hier bedoelde instellingen niet voorkomt. Het is de bedoeling dat deze ratio gedurende een periode van vijf jaar is behaald. Dit kan natuurlijk alleen voor zover de in het consortium participerende partners vijf jaar of langer bestaan.

Naast het feit dat het niet de bedoeling is de vergunning voor GSM te verlenen aan een aanvrager wiens financiële positie niet gezond is, is het ook niet de bedoeling de vergunning te verlenen aan een aanvrager bij wie de vereiste kennis en ervaring ontbreekt om een GSM-net aan te leggen en te exploiteren en ook niet in staat is om de benodigde GSM-apparatuur en -programmatuur aan te schaffen. Daarom wordt in dit artikel van de aanvrager ook gevraagd aan te tonen dat hij over voldoende ervaring beschikt en dat hij een mogelijkheid zal hebben de vereiste apparatuur en programmatuur aan te schaffen.

Artikel 9

In dit artikel is voor GSM gekozen voor een geldigheidsduur van de vergunning van 15 jaar, omdat het voor de vergunninghouders, gelet op de hoge investeringen die zij moeten doen om een GSM-net te kunnen exploiteren, mogelijk moet zijn om op een bedrijfseconomisch verantwoorde wijze het GSM-net te exploiteren. Daartoe is het nodig dat de vergunning een zekere geldigheidsduur heeft, zodat de vergunninghouders de gelegenheid krijgen om hun investeringen terug te verdienen. Een geldigheidsduur van de vergunning van 15 jaar is daarvoor nodig.

Artikel 11

De vergunning voor GSM heeft een geldigheidsduur van 15 jaar. Na afloop van deze periode is het mogelijk de vergunning voor één maal te verlengen. In dit artikel is de procedure voor deze verlenging geregeld. De procedure vangt aan met een bekendmaking van de minister waarin hij aangeeft of en zo ja onder welke voorwaarden hij bereid is de vergunningen voor GSM te verlengen (eerste lid). Belanghebbenden krijgen drie maanden de gelegenheid zich uit te spreken over de wenselijkheid van de eventuele verlenging van de vergunningen voor GSM. Het is mogelijk dat niet tot verlenging zal worden overgaan, bijvoorbeeld omdat op dat moment de GSM-techniek al weer achterhaald is door nieuwe technieken voor mobiele communicatie waardoor er geen vraag en dus ook geen markt meer is voor deze vorm van mobiele communicatie. Indien dat zo is, kan de minister afzien van het verlengen van de vergunning. Hij doet daarvan dan mededeling in de Staatscourant en deelt dat aan de beide vergunninghouders mee (derde lid). In het geval er wel tot verlenging wordt besloten, wordt ook dit aan de vergunninghouders meegedeeld, waarbij de minister tevens aangeeft onder welke voorschriften en beperkingen de verlenging zal plaatsvinden. Vervolgens hebben de vergunninghouders twee maanden de tijd om te beslissen of zij voor verlenging van hun vergunning in aanmerking willen komen. Een en ander zal natuurlijk onder meer afhangen van de vraag of zij de door de minister aan de verlenging verbonden voorschriften en beperkingen aanvaarden.

Het is mogelijk dat (een van) beide vergunninghouders geen belangstelling hebben voor de verlenging van hun vergunning. Als dat zo is, maakt de minister dat in de Staatscourant bekend, zodat andere geïnteres-

seerden weten dat er een mogelijkheid tot nieuwe vergunningverlening voor GSM bestaat. Binnen 10 weken na de publicatie in de Staatscourant zullen vervolgens in een ministeriële regeling regels gegeven worden volgens welke een of meer nieuwe vergunningen voor GSM kunnen worden verleend. Deze nieuwe vergunningen zullen dan een geldigheidsduur van 5 jaar hebben en daarna ook niet verlengd worden, omdat vergunningverlening voor een periode langer dan 5 jaar voor een technisch systeem dat dan al 15 jaar bestaat, mede gelet op de snelle technologische ontwikkelingen in de telecommunicatiesector, minder opportuun lijkt.

Artikel 12

Een vergunning wordt pas verleend als door degene die als vergunninghouder uit de tenderprocedure is gekozen een bedrag is betaald in verband met de door de overheid gemaakte kosten met betrekking tot de vergunningverlening. Een gelijke verplichting geldt voor KPN als vergunninghouder voor GSM. Het door hen te betalen bedrag zal in principe kostendekkend zijn. In deze kosten zullen in ieder geval begrepen zijn de kosten die de overheid heeft moeten maken voor de verlening van bijstand door de door haar aangezochte adviseur die ondersteuning verleent bij het selecteren van de vergunninghouder voor GSM.

Artikel 13

In dit artikel is een aantal minimumkwaliteitseisen geformuleerd waaraan de telecommunicatie-infrastructuur van de houder van een vergunning moet voldoen. Deze eisen moeten garanderen dat het GSM-net van een zekere minimumkwaliteit is, zodat het telecommunicatieverkeer ongestoord over het net afgewikkeld kan worden. Aparte aandacht verdient nog het vereiste dat het GSM-net technisch aftapbaar dient te zijn vanaf een nog nader te bepalen moment. De houder van een vergunning is verplicht alle voorzieningen te treffen die noodzakelijk zijn voor het door de bevoegde autoriteiten afluisteren van telecommunicatie die via het GSM-net wordt afgewikkeld. Over de door de vergunninghouder te treffen voorzieningen in dit kader zal de minister van Verkeer en Waterstaat na overleg met de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken nadere voorschriften geven. Daarbij zullen onder andere de technische eisen die aan de infrastructuur gesteld worden teneinde deze aftapbaar te maken omschreven worden. De minister zal vervolgens met de minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken bepalen vanaf welk moment de implementatie van deze eisen zal moeten leiden tot het technisch aftapbaar zijn van het GSM-net. Het streven is er op gericht een en ander eind 1995 gerealiseerd te hebben.

Anderzijds dient de houder er wel voor te zorgen dat het GSM-net zodanig beveiligd is, dat het voor onbevoegden niet mogelijk is kennis te nemen van telecommunicatie die via het GSM-net wordt afgewikkeld.

Artikel 14

Dit artikel legt de houder van een vergunning de verplichting op een geschillencommissie in te stellen voor geschillen over de toepassing en de uitleg van algemene voorwaarden. Deze bepaling laat onverlet hetgeen in Boek 6, titel 5, Afdeling 3 van het Burgerlijk Wetboek is bepaald omtrent algemene voorwaarden.

Artikel 15

De houder van een vergunning is op grond van artikel 13c, tweede lid, van de wet verplicht tenminste de hem bij vergunning opgelegde diensten landelijk aan een ieder aan te bieden. Onderdeel hiervan vormt een aantal diensten waarvan door de houder van een vergunning met alle andere (buitenlandse) exploitanten van GSM-netwerken in het kader van het MOU over GSM is afgesproken dat zij deze diensten allen zullen aanbieden. Daarnaast is het mogelijk om via het GSM-netwerk nog tal van andere diensten dan de eerderbedoelde aan te bieden. In de aanvraag om de vergunning voor GSM kan de houder van een vergunning aangegeven welke andere diensten hij bij vergunningverlening nog zal aanbieden. Als gevolg van het bepaalde onder a van dit artikel kan hij dan ook gebonden worden aan zijn in de aanvraag gedane toezeggingen.

Onderdeel b van dit artikel legt aan de houder van een vergunning de verplichting op om er voor te zorgen dat aan een ieder (telefonisch) informatie wordt verschaft over de nummers van zijn GSM-gebruikers. Natuurlijk geldt deze verplichting niet als de gebruiker gekozen heeft voor een geheim nummer. Daarnaast moet de houder van een vergunning er voor zorgen dat zijn eigen gebruikers inlichtingen kunnen inwinnen over de nummers van andere gebruikers, zowel over de nummers van gebruikers van de andere houder van een vergunning, als van de gebruikers van de houder van de concessie, als eventueel van gebruikers van buitenlandse operators, indien het netwerk van de houder van een vergunning gekoppeld is met het netwerk van een dergelijke buitenlandse operator. Tenslotte is in onderdeel c geregeld dat de gebruikers van de houder van de vergunning door het kiezen van het alarmnummer kunnen communiceren met een relevante nooddienst in de regio waarbinnen zij zich bevinden op het moment dat zij het alarmnummer kiezen. Een en ander betekent dat de houder van een vergunning technische voorzieningen moet treffen die er voor zorgen dat er automatisch een verbinding tot stand komt met de dichtstbijzijnde nooddienst, net zoals dat bij het vaste net het geval is.

Artikel 16

In dit artikel is tot uitdrukking gebracht dat de houder van een vergunning het lidmaatschap van door Onze Minister aan te wijzen internationale moet aanvragen. Indien hij lid geworden is dient hij zich te houden aan de besluiten die door deze organisaties worden genomen en dient hij mee te werken aan de totstandkoming en verdere ontwikkeling van standaarden en normen voor zover deze betrekking hebben op het GSM-systeem. De door Onze Minister aan te wijzen organisaties zullen organisaties op het gebied van telecommunicatie zijn. Van een houder van een vergunning mag het lidmaatschap van deze organisaties verwacht worden, omdat in deze organisaties veel internationale afspraken gemaakt worden die rechtstreeks te maken hebben met het (internationale) functioneren van het GSM-netwerk.

Artikel 17

De in dit artikel opgenomen voorschriften beogen te garanderen dat de houder van een vergunning voldoende maatregelen neemt om de persoonlijke levenssfeer te waarborgen. De houder van een vergunning is verplicht om er voor te zorgen dat ook het personeel dat bij hem in dienst is de persoonlijke levenssfeer zal eerbiedigen. Het eerste lid van dit artikel heeft in hoofdzaak betrekking op de naleving van de Wet persoonsregistraties. Daartoe kan een en ander echter naar verwachting niet beperkt blijven. Vandaar dat via de term «verdergaande waarborgen» een mogelijkheid gegeven is om waarborgen specifiek toegesneden op

telecommunicatie te eisen, voortvloeiend uit de in voorbereiding zijnde richtlijn betreffende de bescherming van persoonsgebonden gegevens en van de persoonlijke levenssfeer in het kader van digitale telecommunicatienetwerken.

Artikel 18

Op grond van artikel 13I van de wet kunnen aan de vergunning voorschriften en beperkingen worden verbonden, die onder meer betrekking hebben op de tarieven die de houder van een vergunning in rekening kan brengen voor de diensten die hij verleent. Het voorschrift met betrekking tot de te berekenen tarieven zal een geldigheidsduur van zes maanden na vergunningverlening hebben. Daarna is de houder van een vergunning vrij in zijn tariefstelling. Wel is vereist dat de door hem te berekenen tarieven bekendgemaakt worden, zodat potentiële klanten op basis van de gepubliceerde tarieven een keuze kunnen maken voor een van beide vergunninghouders.

Artikel 19

De in dit artikel opgenomen weigeringsgronden die het voor de vergunninghouder mogelijk maken om niet in te gaan op een verzoek van een dienstaanbieder om bepaalde voorzieningen te leveren, zijn alle ontleend aan de ONP-kaderrichtlijn, richtlijn nr. 90/387/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 28 juni 1990, betreffende de totstandbrenging van de interne markt voor telecommunicatiediensten door middel van de tenuitvoerlegging van Open Network Provision (PbEG L 192) en aan de randapparatuur-richtlijn, richtlijn nr. 91/263/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 29 april 1991, inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende eindapparatuur voor telecommunicatie en de onderlinge erkenning van de conformiteit van de apparatuur (PbEG L 128).

De eis met betrekking tot de veiligheid van het functioneren van de telecommunicatie-infrastructuur beoogt de beschikbaarheid van de telecommunicatie-infrastructuur in noodgevallen te waarborgen. Het behoud van de integriteit van het netwerk dient ter waarborging van de normale werking van de telecommunicatie-infrastructuur en van de onderlinge verbindingen van openbare telecommunicatie-infrastructuren in de Europese Unie op grond van gemeenschappelijke technische specificaties. Het voorschrift met betrekking tot de interoperabiliteit van diensten beoogt de naleving van minimale technische specificaties te bevorderen die werden ingesteld om dienstverrichting en de keuzemogelijkheid van de gebruiker uit te breiden. Een voorbeeld van de bescherming van de telecommunicatie-infrastructuur tegen schade is het volgende. Een dienstaanbieder zou een vergunninghouder kunnen verzoeken om een directe algemene toegang tot het signaleringssysteem van de telecommunicatie-infrastructuur van de vergunninghouder, waarbij hij ook de mogelijkheid heeft direct in te grijpen in de werking van dit signaleringssysteem. Dit zou kunnen leiden tot schade aan het GSM-netwerk, doordat het signaleringssysteem in het ongerede raakt.

Bij een doelmatig gebruik van frequenties, in voorkomende gevallen kan gedacht worden aan de volgende situatie. Een dienstaanbieder kan een vergunninghouder verzoeken om een mogelijkheid van «cell-broadcast», doch op zo'n manier dat deze veelvuldig en in vele cellen plaatsvindt. Dit zou kunnen leiden tot een situatie waarin niet langer doelmatig gebruik gemaakt wordt van frequenties, omdat deze voorziening een onevenredig beslag legt op de beschikbare frequentiecapaciteit.

Ten aanzien van het vereiste met betrekking tot de samenwerking van toegelaten randapparatuur die bestemd is voor aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur waarvoor vergunning is verleend, met die telecommunicatie-infrastructuur valt het volgende op te merken. Een dienstaanbieder zou een vergunninghouder kunnen verzoeken om de algemene toepassing in het GSM-netwerk van een bepaalde vorm van cryptografie. Dit zou kunnen leiden tot een situatie waarin toegelaten «gewone» GSM-randapparaten niet langer kunnen samenwerken met het GSM-netwerk, omdat ze niet zijn voorzien van voorzieningen om het signaal te ontdoen van de toegevoegde cryptografie.

Tenslotte kan bij de onderlinge samenwerking van toegelaten randapparatuur die bestemd is voor aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur waarvoor vergunning is verleend gedacht worden aan de volgende situatie. Een dienstaanbieder zou een vergunninghouder kunnen verzoeken om de algemene toepassing in het GSM-netwerk van een bepaalde vorm van cryptografie. Dit zou kunnen leiden tot een situatie waarin toegelaten «gewone» GSM-randapparaten niet langer onderling via het GSM-netwerk kunnen samenwerken, omdat ze niet zijn voorzien van voorzieningen om het signaal te ontdoen van de toegevoegde cryptografie.

Indien een dienstaanbieder meent dat de houder van een vergunning ten onrechte weigert bepaalde voorzieningen ter beschikking te stellen zullen voor een rechterlijk oordeel over de handelwijze van de houder van een vergunning de in dit artikel geformuleerde eisen richtinggevend kunnen zijn.

Artikel 20

Gedurende de looptijd van de vergunning zal de minister toezicht moeten houden op de wijze waarop de vergunning wordt uitgevoerd, en op de naleving van de vergunningsvoorschriften. Te denken valt bijvoorbeeld aan de snelheid waarmee het netwerk van de vergunninghouder wordt opgebouwd (roll out), de wijze waarop de frequentiebanden door de vergunninghouder worden gebruikt en of de vergunninghouder de diensten levert in overeenstemming met de door hem in de aanvraag beloofde kwaliteitsparameters. Teneinde hierop effectief toezicht te kunnen houden zal het nodig zijn dat de houder van een vergunning bepaalde gegevens aan de minister verschaft. De in dit artikel voorziene ministeriële regeling geeft de mogelijkheid om de houder van een vergunning deze verplichting op te leggen.

Artikel 22

Voor de plaats van de lokaties, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, is het verzoek van de houder van een vergunning in principe bepalend (artikel 4, vijfde lid, van de wet). Dat betekent dat de houder van de concessie niet kan volstaan met het aanbieden van lokaties in een bepaalde regio, maar dat in beginsel overal daar waar de vergunninghouder dat vraagt moet doen. Daarnaast is het niet de bedoeling dat de houder van de concessie uitsluitend koppelingen aanbiedt op het hoogste hiërarchische niveau van het vaste netwerk, maar ook op het niveau van verkeerscentrales en abonnee-centrales indien de houder van een vergunning daarom vraagt.

In onderdeel b is ten aanzien van de door de houder van de concessie te leveren koppelvlakken bepaald dat deze moeten voldoen aan de door de houder van een vergunning gevraagde specificaties. In het algemeen heeft de vergunninghouder vaste verbindingen nodig met een zeer grote capaciteit. Daarom is het ook nodig dat hem desgevraagd koppelvlakken geleverd worden die meer dan een beperkt aantal gesprekken kunnen

verwerken. Een en ander kan zelfs betekenen dat de houder van de concessie daarvoor aanpassingen in de telefooncentrales van het vaste netwerk moet aanbrengen. Het is mogelijk dat de vergunninghouder een bepaalde kwaliteitsgarantie wil geven waartoe het nodig is dat zijn netwerk aan bepaalde kwaliteitseisen moet voldoen. Deze kwaliteitseisen kunnen andere eisen zijn dan de eisen die de houder van de concessie hanteert. De houder van een vergunning is voor het realiseren van zijn kwaliteitseisen echter afhankelijk van de houder van de concessie. Deze moet op verzoek van de houder van een vergunning dan ook koppelvlakken leveren van een hoger kwaliteitsniveau dan hijzelf hanteert. Ook dit kan aanpassingen vergen van centrales van het geschakelde telefoonnet. Ook kan dat betekenen dat de houder van de concessie bepaalde door hem tot dan gehanteerde procedures zal moeten aanpassen, bijvoorbeeld de procedures waarlangs de storingssignalering plaatsvindt en storingen worden gecorrigeerd.

Voorts kan de houder van een vergunning van de houder van de concessie vragen om bepaalde apparatuur die nodig is in verband met de koppeling te plaatsen op een lokatie van de houder van de concessie.

Indien er tussen de houder van de concessie en de houder van een vergunning geen overeenstemming bereikt kan worden over de voorwaarden waaronder de voorzieningen of de vaste verbindingen ter beschikking gesteld worden, of wanneer de houder van de concessie weigert een aanbod te doen, heeft de minister op grond van artikel 13q van de wet de bevoegdheid een oordeel te geven over de redelijkheid van de door de houder van de concessie gestelde voorwaarden.

De toetsing door de minister zal in ieder geval aan de hand van ONP-principes plaatsvinden. Dat betekent dat de houder van de concessie de gevraagde voorzieningen non-discriminatoir ter beschikking dient te stellen aan beide vergunninghouders en dat de voorzieningen op kosten gebaseerd zullen moeten zijn. Dat laat overigens onverlet dat de minister ook nog aan andere principes zal kunnen toetsen.

Artikel 23

Van een verleende toestemming op grond van artikel 13r van de wet, wordt in de Staatscourant mededeling gedaan, omdat deze toestemming als gevolg van artikel 40a van de wet met zich meebrengt dat de gedoogplicht voor kabels en kabelwerken zoals geformuleerd in hoofdstuk VI van de wet, van toepassing is op de door de houder van een vergunning aan te leggen kabels en kabelwerken.

Artikel 24

De in dit artikel genoemde kosten houden verband met het door de minister uit te oefenen toezicht op de naleving van de bij of krachtens de wet gegeven voorschriften. Hierbij valt bijvoorbeeld te denken aan het toezicht dat uitgeoefend wordt in het kader van een juist gebruik door de houder van een vergunning van de hem door de minister toegekende frequenties.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. E. Andriessen